

Warszawa, dnia 18 kwietnia 2025 r.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W WARSZAWIE**

WOŚ-II.420.4.2025.DF.13

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 113 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, zwanej dalej „Kpa”), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 10 kwietnia 2025 r. [REDACTED]

postanawiam

odmówić sprostowania oczywistej omyłki w decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 8 kwietnia 2025 r., znak: WOŚ-II.420.4.2025.DF.9 umarzającej w całości postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa i przebudowa układu drogowego kolidujących dróg istniejących, budowa dróg dojazdowych, skarp i zjazdów oraz budowa i przebudowa infrastruktury technicznej w związku z projektem „Projekt i budowa drogi ekspresowej S12, odcinek od węzła Przysucha (z węzłem) do węzła Wieniawa (z węzłem)”.

Uzasadnienie

W dniu 8 kwietnia 2025 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie (zwany dalej „Regionalnym Dyrektorem”) wydał decyzję umarzającą w całości postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia.

W dniu 10 kwietnia 2025 r. oraz 14 kwietnia 2025 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie (zwanego dalej „Regionalnym Dyrektorem”) dostarczony został wniosek z dnia 10 kwietnia 2025 r., [REDACTED] o sprostowanie ww. decyzji Regionalnego Dyrektora, z uwzględnieniem pism złożonych w trakcie przedmiotowego postępowania. Przedłożone wnioski są tożsame co do treści i żądań, stąd tut. organ zakwalifikował je oba jako jedno podanie w rozumieniu art. 63 Kpa.

Zgodnie z art. 113 § 1 Kpa organ administracji publicznej może z urzędu lub na żądanie strony prostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydanych przez ten organ decyzjach.

Przedłożony wniosek nie spełnia warunków koniecznych do sprostowania omyłki pisarskiej.

W ramach postępowania zakończonego wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, która jest przedmiotem żądania wniosku o sprostowanie [REDACTED] pismami z dnia 10 marca 2025 r. i 14 marca 2025 r. wnioś o „wydanie negatywnej decyzji środowiskowej wyłącznie dla drogi lokalnej łączącej węzeł Przysucha z drogą lokalną ul. Warszawska, która to droga przecina ulicę Dembińskich na terenie miasta i gminy Przysucha”.

Przedłożone przy ww. pismach uwagi nie były wnioskami „dotyczącymi realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia”. Dotyczyły wyłącznie wskazania oczekiwanego przez wnioskodawcę zakresu

rozstrzygnięcia przez tut. organ, a nie samej realizacji przedsięwzięcia, co do sposobu której tut. organ mógłby rozstrzygnąć w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia. Niezależnie od powyższego wskazać należy, że w przedmiotowej sprawie organ uznał, że nie jest właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. W związku z czym nie odniósł się do uwag złożonych przez stronę postępowania.

Ponadto należy zauważyć, iż w tym przypadku nie może dojść do sprostowania decyzji poprzez uwzględnienie uwag przedstawionych przez [REDAKTOWANE]. Według obowiązującej wykładni przepisu art. 113 § 1 Kpa sprostowanie takie jest możliwe m.in. wtedy, gdy w treści dokumentu w widoczny sposób, wbrew zamierzeniu organu, niewłaściwie użyto wyrazu, zastosowano mylną pisownię albo opuszczono jeden lub więcej wyrazów itp. Sprostowanie takie jest możliwe m. in. wtedy, gdy w treści dokumentu pojawiły się błędy spowodowane wadliwą obsługą edytora tekstu komputera i w związku z tym sporządzono niepełny wydruk dokumentu lub z elementami obcymi w rozpatrywanej sprawie.

Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 14 marca 2014 r., sygn. II SA/G1 1857/13, „Przez "błąd" należy rozumieć niezgodność z regułami pisania, liczenia, wymowy. Chodzi więc o błędy ortograficzne, maszynowe, zecerskie. Omyłka musi być widoczna w samej treści orzeczenia lub uzasadnienia, a więc polegać np. na niezamierzonym użyciu wyrazu, widocznie mylnej pisowni, błędzie gramatycznym, widocznie niezamierzone opuszczenie jednego lub więcej wyrazów, a w przypadku błędu rachunkowego oczywistym błędnym działaniem matematycznym”. Ponadto sprostowanie nie może prowadzić do zmiany merytorycznej rozstrzygnięcia. Natomiast oczywistość błędu pisarskiego, rachunkowego czy też innego, wynikać powinna bądź z natury samego błędu, bądź z porównania rozstrzygnięcia z uzasadnieniem, z treścią wniosku czy też innymi okolicznościami. Oczywista omyłka w rozumieniu przepisu art. 113 § 1 kpa to widoczne, niezgodne z zamierzonym, nie właściwe użycie wyrazu, widocznie mylna pisownia czy też opuszczenie względnie dodanie jakiegoś wyrazu. Podobne stanowisko wyraził Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 8 października 2014 r., sygn.. II OSK 777/13.

Uwzględniając powyższe postanowiono jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 113 § 3 Kpa na niniejsze postanowienie przysługuje zażalenie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, w terminie 7 dni od daty doręczenia postanowienia.

 Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska w Warszawie
Jacek Lolo

Otrzymują:

1. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Łodzi, za pośrednictwem pełnomocnika [REDAKTOWANE];
2. [REDAKTOWANE];
3. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa;
4. aa.